

Petrus första brev

I Kapitlet

Kristus, vårt hopp och profetiornas fullbordan. Uppmaning till ett heligt liv.

Petrus, Jesu Kristi apostel, till de främlingar, som bor kringsspridda i Pontus, Galatien, Kappadocien, Asien och Bitynien,

Joh. 7:35. Apg. 8:14. Jak. 1:1.

2. utvalda enligt Guds, Faderns, förutseende genom Andens helgelse till lydnad och till bestänkelse med Jesu Kristi blod. Må nåd och frid föröka sig hos er.

Rom. 1:7, 8:29. 1 Kor. 1:3. Ef. 1:2.

Hebr. 12:24. 2 Petr. 1:2. Jud. v. 2.

3. Välsignad vare Gud och vår Herres Jesu Kristi Fader, som efter sin stora barmhärtighet har fött oss på nytt till ett levande hopp, genom Jesu Kristi uppståndelse ifrån de döda,

Rom. 6:2-3. 1 Kor. 15:20. Ef. 1:3. Jak. 1:18.

4. till ett oförgämligt, obesmittat arv som inte vissnar och som är förvarat åt er i himlen.

Kol. 1:5. 2 Tim. 1:12.

5. Med Guds makt blir ni bevarade genom tro till en frälsning, som är beredd att uppenbaras i den sista tiden.

Jud. 1.

6. I vilken ni skall glädja er mycket, även om ni nu en kort tid, om så behövs, måste utstå bedrövelser under många slags prövningar.

Rom. 5:3. 2 Kor. 4:17.

Hebr. 10:37. 1 Petr. 5:10. Jak. 1:2.

7. För att er tro som prövats, vilken är långt mera värd än förgängligt guld som prövats genom eld, skall så visa sig bli till lov, pris och ära, vid Jesu Kristi uppenbarelse,

Ords. 17:3. Jes. 48:10. 1 Kor. 3:13.

1 Petr. 4:12. Jak. 1:3.

8. vilken ni älskar utan att ha sett honom. På honom tror ni fastän ni ännu inte ser honom, och ni skall jubla med en utesäglig och härlig glädje,

2 Kor. 5:7. Hebr. 11:1f.

9. när ni vinner målet för er tro, nämligen era själs frälsning.

10. Efter denna frälsning har profeter forskat och rannsakat, de har profeterat om den nåd, som skulle komma till er.

1 Mos. 49:10. Dan. 2:44, 9:24. Hagg. 2:8.

Sak. 6:12. Matt. 13:17. Luk. 10:24.

11. De har efterforskat vilken och hurudan tid Kristi Ande, som var i dem, hänsyftade till när han förutsade de lidanden, som skulle ske med Kristus och den härlighet som därefter skulle följa.

Ps. 22:7. Jes. 53:3. Luk. 24:26. 2 Petr. 1:21.

12. Och det blev uppenbart för dem att de inte tjänade sig själva utan oss. Detta har nu förkunnats för er genom dem, som har predikat evangelium för er genom den Helige Ande, som sändes från himlen. Och detta längtar änglarna att få blicka in i.

Dan. 12:9. Apg. 2:4. Ef. 3:10. Hebr. 11:13f.

13. Omgjorda därför ert sinnes länders* och var nyktra och sätt ett fullkomligt hopp till den nåd, som kommer er till del vid Jesu Kristi uppenbarelse.

*ett uttryck för andlig vakenhet och beredskap.

Luk. 12:35. 21:34. Rom. 13:13.

Ef. 6:14. I Thess. 5:6.

14. Som lydnadens barn skall ni inte rätta er efter de begär som ni förut levde under när ni var okunniga,

Apg. 17:30.

15. utan såsom han som har kallat er är helig, var också ni själva heliga i hela er livsföring.

3 Mos. 11:44, 19:2, 20:7.

Luk. 1:74, 75. 2 Kor. 7:1.

16. Ty det står skrivet: Ni skall vara heliga, ty jag är helig.

3 Mos. 11:44, 19:2.

17. Om ni åkallar* Fadern, honom som utan anseende till person dömer var och en efter hans gärning, så vandra i fruktan under ert främlingskaps tid.

*be om hjälp. 5 Mos. 10:17. 2 Krön. 19:7.

Job 34:19. 2 Kor. 5:6. Fil. 2:12. Hebr. 11:13.

18. Ni vet att det inte var med förgängliga ting, med silver eller guld, som ni blev återlösta från ert meningslösa levnadssätt som ni ärvt från era fäder,

I Kor. 6:20, 7:23. Upp. 5:9.

19. utan med Kristi dyrbara blod som ett felfritt och obefläckt lamm.

Apg. 20:28. I Kor. 5:7. Hebr. 9:12, 14.

20. Som han sannerligen blev förutbestämd till före världens begynnelse, men blev uppenbarad först i de yttersta tiderna, för er skull,

Joh. 17:24. Rom. 3:25. 16:25. Gal. 4:4.

Ef. 1:9-10. 2 Tim. 1:9. Hebr. 1:2. Upp. 13:8.

21. ni som genom honom tror på Gud, som har uppväckt honom från de döda och gett honom härlighet, för att er tro och ert hopp skulle vara till Gud.

Apg. 2:24f. Rom. 6:4. Fil. 2:9.

22. När ni har renat* era själar i sanningens lydnad genom Anden, till uppriktig broderlig kärlek, skall ni älska varandra innerligt av ett rent hjärta,

*KXII gör era själar rena.

Rom. 12:10. Ef. 4:3. I Tim. 1:5.

Hebr. 13:1. I Petr. 2:17.

23. såsom födda på nytt, inte av någon förgänglig säd, utan av en oförgänglig, genom Guds levande ord, som förblir evinnerligen.

Joh. 1:13. Joh. 3:3, 5. Jak. 1:18. I Joh. 3:9.

24. Ty allt kött är som gräs, och alla människors härlighet såsom blommor på gräset. Gräset vissnar bort och blomstret faller av.

Ps. 102:12. Ps. 103:15. Jes. 40:6. I Kor. 7:31.

I Joh. 2:17. Jak. 1:10, 4:14.

25. Men Herrens ord förblir evinnerligen. Det är detta ord, som har blivit predikat för er.

2 Kapitlet

Uppmaningar till ett kristet levnadssätt.

Kristus en hörnsten och en stötesten.

Tjänarens plikter.

Så lägg nu bort all ondska, allt svek och hyckleri och avund och allt förtal.

Rom. 6:4. Ef. 4:22-25. Kol. 3:8. Hebr. 12:1.

2. Och längta så som nyfödda barn efter ordets oförfalskade mjölk, så att ni kan växa upp genom den,

Ps. 131:2. Jes. 55:1. Matt. 18:3. I Kor. 14:20.

3. om ni annars har smakat, att Herren är god,

4. till vilken ni har kommit, så som till den levande stenen, som av människor är förkastad, men inför Gud är utvald och dyrbar.

Ps. 34:9. Ps. 118:22. Matt. 21:42. Ef. 2:20.

5. Och låt er själva som levande ste-

nar byggas upp till ett andligt hus och till ett heligt prästerskap för att offra andliga offer, som är välbehagliga inför Gud genom Jesus Kristus.

Jes. 61:6, 66:21. Mal. 1:11.

Rom. 12:1. Ef. 2:21-22. Fil. 4:18. Hebr. 3:6, 12:28, 13:15 Upp. 1:6.

6. Därför heter det också i skriften: Se, jag lägger i Sion en utvald, dyrbar hörnsten och den som tror på honom skall inte komma på skam.

Jes. 28:16. Rom. 9:33.

7. För er som tror är han alltså dyrbar, men för dem som inte tror, har stenen som byggnadsarbetarna förkastat, blivit hörnstenen

Ap. 4:11.

8. och en sten, som man stöter sig på, och en klippa till anstöt. De stöter sig på ordet, och tror inte på det, vilket de också var bestämda till.

Jes. 8:14. Luk. 2:34. 1 Kor. 1:23.

9. Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk, för att ni skall förkunna hans dygder*, som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus,

*dvs. hans egenskaper och härliga gärningar.

2 Mos. 19:5-6. 5 Mos. 7:6. Jes. 62:12.

Ef. 1:14, 5:8. Kol. 1:13. Upp. 5:10.

10. Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk. Ni som förut inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet.

Hos. 1:10, 2:23. Rom. 9:25.

11. Mina älskade, jag förmanar er såsom gäster och främlingar, att ni aktar er för de köttsliga begärelserna, som strider mot själen.

Rom. 13:14. Gal. 5:16f.

Jak. 4:1.

12. Uppför er väl bland hedningarna, för att om de i något förtalar er såsom onda människor, får de se era goda gärningar och prisar Gud på den dag då han söker dem.

Matt. 5:16. Fil. 2:15. 1 Petr. 3:16.

13. Underordna er all mänsklig ordning för Herrens skull, vare sig det är kungen, som är den högste

Rom. 13:1. Tit. 3:1.

14. eller landshövdingarna, som han har sänt ut till att bestraffa dem som gör det onda och berömma dem som gör det goda.

Rom. 13:3-4.

15. Ty så är Guds vilja, att ni med goda gärningar skall stoppa till munnen på okunniga och oförståndiga människor.

Tit. 2:8.

16. Var såsom fria, men inte såsom ni hade friheten till att skyla ondskan med, utan som Guds tjänare.

Joh. 8:32. Rom. 6:18. Gal. 5:1f. 2 Petr. 2:19.

17. Hedra alla, älska bröderna, frukta Gud, ära kungen.

Matt. 22:21. Rom. 12:10. Fil. 2:3.

Hebr. 13:1. 1 Petr. 1:22, 5:5. 2 Petr. 1:7.

18. Ni tjänare, underordna er era herrar med all fruktan, inte endast de goda och milda, utan också de orättvisa.

Ef. 6:5.

19. Ty det är nåd, om någon för samvetets skull till Gud uthärdar bedrövelser då han lider orättvist.

Matt. 5:10. 2 Kor. 7:10.

20. Vad är det för berömvärt om ni är tåliga när ni blir slagna för era försyndelser? Men om ni har tålmod, då ni lider för goda gärningars skull, då är det nåd inför Gud.

1 Petr. 3:14f, 4:14-15.

21. Ty till detta är ni kallade, eftersom också Kristus led för oss och lämnande oss en förebild, för att ni skall följa efter i hans fotspår.

Matt. 16:24. Joh. 13:15.

Fil. 2:5. 1 Thess. 3:3. 1 Petr. 3:17-18.

22. Han som ingen synd hade gjort, och svek fanns inte i hans mun.

Jes. 53:9. 2 Kor. 5:21. 1 Joh. 3:5.

23. När han blev smädad, smädade han inte igen och när han led, hotade

han inte utan överlämnade det åt honom som dömer rättvist.

Matt. 27:39. Joh. 8:48-49.

24. Och våra synder bar han själv i sin kropp upp på träet, för att vi skulle vara döda från synder och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår har ni blivit helade.

Jes. 53:5. Matt. 8:17. Rom. 6:11, 7:6.

25. Ty ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt om till era själars herde och vårdare.

Ps. 23:1. Jes. 53:6. Hes. 34:6f, 37:24.

Joh. 10:11. Hebr. 13:20.

3 Kapitlet

Äkta makars plikter. Förmaningar till att följa Kristi föredöme.

På samma sätt bör ni hustrur underordna er era män, så att också de som inte tror på ordet, kan vinnas utan ord genom hustruns sätt att leva,

I Mos. 3:16. I Kor. 14:34.

Ef. 5:22. Kol. 3:18. Tit. 2:5.

2. när de märker er rena livsföring i fruktan.

3. Er prydnad skall inte vara något utvärtes, med hårflätningar och påhängda guldsmycken eller fina kläder,

Jes. 3:18. I Tim. 2:9. Tit. 2:3f.

4. utan hjärtats fördolda människa med den saktmodiga och stilla andens oförgängliga prydnad. Det är dyrbart inför Gud.

Rom. 7:22. 2 Kor. 4:16.

5. Så prydde sig även förr de heliga kvinnorna, de som satte sitt hopp till Gud och underordnade sig sina män.

6. Så som Sara var lydlig mot Abraham och kallade honom herre, vilkens döttrar ni har blivit, om ni gör det som är gott och inte låter skrämman er.

I Mos. 18:12.

7. På samma sätt skall ni män med förstånd leva tillsammans med dem och visa ära till hustrun, som är det svagare kärlet, eftersom ni båda är medarvingar till livets nåd, så att era böner inte blir förhindrade.

I Kor. 7:3. Ef. 5:25. Kol. 3:19.

8. Till sist, var alla ett till sinnes, medlidsamma, ha brödrakärlek, var barmhärtiga, vänliga, Rom. 12:16, 15:5. Fil. 3:16.

9. och vedergäll inte ont med ont, inte smädelse med smädelse, utan tvärtom välsigna istället, då ni vet att ni är kallade till det, för att ni skall ärva välsignelse.

3 Mos. 19:18. Ords. 20:22.

Matt. 5:39, 25:34. I Kor. 6:7.

10. Ty den som vill älska livet och se goda dagar, han skall avhålla sin tunga från det som är ont, och sina läppar ifrån att tala svek.

Ps. 34:13-14. Jak. 1:26.

11. Han skall vända sig från det som är ont och göra det som är gott, söka efter friden, och sträva efter den.

Ps. 37:27. Jes. 1:16. 3 Joh. 11.

12. Ty Herrens ögon är vända till de rättfärdiga och hans öron till deras bön. Men Herrens ansikte är mot dem som gör ont.

Ps. 34:16.

13. Och vem är den som kan göra er skada, om ni följer efter det goda?

14. Ja, om ni än lider något för rättfärdighetens skull, är ni likväl saliga. Var inte rädda för dem och låt er inte förskräckas.

Jes. 8:12, Jer. 1:8. Matt. 5:10, 10:28.

I Petr. 2:20, 4:14-15.

15. Utan håll Herren Gud helig i era hjärtan. Var också alltid redo att svara var och en som begär skäl för det hopp som är i er. Men gör det med saktmodighet och fruktan

Ps. 119:46. Jes. 8:13. Joh. 1:21. Apg. 4:8.

16. och med ett gott samvete, så att de som förtalar er så som dem som

gör ont, kommer på skam, om de i något smädar er goda livsföring i Kristus.

Tit. 2:8. I Petr. 2:12f.

17. Ty det är bättre, om så är Guds vilja, att ni lider för goda gärningar, än för onda.

18. Kristus led ju också en gång för synder, rättfärdig för orättfärdiga, för att han skulle föra oss till Gud, dödad till köttet, men levandegjord i anden.

Rom. 1:4, 5:6. 2 Kor. 13:4. Hebr. 9:15f.

19. I vilken han också gick bort och predikade för andarna i fångelset.

I Petr. 4:6.

20. De hade en gång i tiden vägrat tro, när Gud tålmodigt väntade i Noas tid, då arken byggdes, där endast några få, åtta själar, blev frälsta genom vatten.

I Mos. 6:3f, 7:7, 8:18. Matt. 24:38.

Luk. 17:26-27. Rom. 2:4.

21. På motsvarande sätt blir vi frälsa genom dopet, som inte innebär ett avläggande av köttets orenhet, utan en begäran om ett gott samvete mot Gud, genom Jesu Kristi uppståndelse.

Ef. 5:26.

22. Han som efter att ha farit upp till himlen, är på Guds högra sida, sedan änglar, väldigheter och makter har blivit honom underlagda.

Ps. 110:1. Ef. 1:20. Kol. 3:1.

Kapitel 4

Uppmaning att fly hedniska laster och att leva enligt Kristi sinne.

Då nu Kristus har lidit i köttet för oss, så skall ni väpna er med samma sinnelag, ty den som lider i köttet har brutit med synden,

Rom 6,7. Hebr. 12:1.

2. för att han under den återstående

tiden i köttet inte längre skall leva efter människors begär utan efter Guds vilja.

Joh. 1:13.

3. Ty det är nog att vi under den förflutna levnadstiden har gjort hedningarnas vilja, då vi vandrade i lösaktighet, begärelser, fylleri, frosseri, dryckeslag och i avskryvård avgudadyrkan.

Rom. 13:13. Ef. 4:17.

4. Därför är de förvånade och hånar er, att ni inte löper med dem till samma ström av utsvävningar.

5. Men de skall göra räakenskap inför honom, som är redo att döma levande och döda.

Joh. 5:25. Apg. 10:42.

6. Ty därför blev också evangelium predikat för de döda, för att de visserligen skulle bli dömda enligt människor i köttet, men leva enligt Gud i anden.

I Petr. 3:19.

7. Men slutet på allting är nu nära. Var därför vaksamma och nyktra i era böner.

Matt. 26:41. Luk. 21:34-35. Rom. 13:12.

Fil. 4:6. 2 Petr. 3:9f. I Joh. 2:18.

8. Men framförallt ha en brinnande kärlek till varandra, ty kärleken överskyler en mängd av synder*.

*KXII: all överträdelse.

Ords. 10:12. Jak. 5:20.

9. Var gästvänliga mot varandra utan att klaga,

Fil. 2:14. Hebr. 13:2.

10. och tjäna varandra, var och en med den gåva som han har fått, så som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd.

Ords. 3:28. Luk. 12:42. I Kor. 12:4.

2 Kor. 8:12. Ef. 4:11. Tit. 1:7.

11. Om någon talar, så skall han tala som Guds ord. Om någon har en tjänst, så skall han tjäna efter den förståelse, som Gud ger, så att Gud i allt blir ärad genom Jesus Kristus. Honom tillhör äran och makten i evigheternas evigheter. Amen.

Jer. 23:22. Rom. 12:6f.

12. Mina käraste, förundra er inte över den eld som ni får gå igenom för att ni skall bli prövade, som om det hände er något underligt.

Jes. 48:10. I Kor. 3:13. I Petr. 1:7.

13. Utan gläd er istället över att ni får dela Kristi lidande, så att ni också får vara glada och fröjdas vid hans härlighets uppenbarelse.

2 Kor. 1:5. Gal. 6:17. Fil. 3:10.

Kol. 1:24. 2 Tim. 2:10. Upp. 1:9.

14. Saliga är ni, om ni för Kristi namns skull blir smådade, eftersom härlighetens och Guds Ande vilar över er. Hos dem förblir han smädad, men hos er prisad.

Matt. 5:10, 11. I Petr. 2:20, kap. 3:14.

15. Ty ingen ibland er bör lida såsom en mördare eller tjuv eller en som gör onda saker, eller som den som blandar sig i andras angelägenheter.

16. Men lider någon såsom en kristen, så skall han inte blygas, utan prisa Gud för den delen.

Apg. 5:41. Fil. 1:29.

17. Ty tiden är inne, att domen skall börja med Guds hus. Men om det börjar med oss, vad blir då slutet för dem som inte tror Guds evangelium?

Jes. 10:12. Jer. 25:29, 49:12. Mal. 3:5.

18. Och om den rättfärdige med knapp nöd blir frälst, hur blir det då för den ogudaktige och syndaren?

Ords. 11:31. Luk. 23:31.

19. Därför, de som lider efter Guds vilja, skall befalla sina själar åt honom så som åt en trofast Skapare, med goda gärningar.

Ps. 31:6. Luk. 23:46. Apg. 7:59.

5 Kapitlet

De äldstes och de yngres plikter. Förmaning till ödmjukhet och vaksamhet. Hälsningar.

De äldste, som är bland er, فرمانار jag, som också är en av de äldste och ett vittne till Kristi lidanden och som också har del i den härlighet som skall uppenbaras:

Filem. 9. Upp. 1:9.

2. Var herdar för* Guds hjord, som finns bland er och ha akt på den, inte av tvång utan av fri vilja, inte heller av skamlig vinningslystnad utan tjänstvilligt.

*KXII: föd.

Jer. 23:14. Apg. 20:28. I Tim. 3:3. Tit. 1:7.

3. Var inte heller såsom herrar över församlingarna, utan var föredömen för hjorden.

4. Och då Överherden uppenbaras, skall ni få härlighetens oförgängliga krona.

Jes. 40:11. Joh. 10:11. I Kor. 9:25. 2 Tim. 4:8.

5. Likaså skall ni yngre underordna er de äldre. Underordna er alla inbördes varandra, och ikläd er ödmjukheten. Ty Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd.

Ords. 3:34. Rom. 12:10, 16. Ef. 5:21. Fil. 2:3.

6. Så ödmjuka er nu under Guds mäktiga hand, för att han må upphöja er i sin tid.

Job 22:29. Luk. 1:52, kap. 14:11.

7. Kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er.

Ps. 55:23. Matt. 6:25. I Kor. 9:9. Fil. 4:6.

8. Var nyktra och vaka, ty er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter vem han kan uppsluka.

Job. 1:7-8. Luk. 22:31.

I Thess. 5:6. I Petr. 1:13, 4:7.

9. Stå emot honom, fasta i tron. Ni vet, att samma lidanden utstår era bröder här i världen. Ef. 6:11f. Jak. 4:7.

10. Men sedan ni en kort tid har lidit, skall all nåds Gud, som har kallat er till sin eviga härlighet i Kristus Jesus, fullkomna, stödja, styrka och stadfästa er. 2 Kor. 4:17. 2 Tim. 1:9.

Hebr. 13:21. 1 Petr. 1:6.

11. Honom tillhör äran och makten i evigheternas evigheter. Amen.

12. Genom Silvanus, er trofaste broder, som jag anser honom vara, har jag i korthet skrivit till er för att för-

mana och vittna om att den nåd som ni står i är Guds sanna nåd.

Hebr. 13:22.

13. Församlingen i Babylon, utvald tillsammans med er, hälsar er, liksom min son Markus. Apg. 12:25.

14. Hälsa varandra med kärlekens kyss. Frid vare med er alla som är i Kristus Jesus. Amen.

Rom. 16:16. 1 Kor. 16:20.

2 Kor. 13:12. 1 Thess. 5:26.